

- 2) numer kolejny,
- 3) imię i nazwisko pielęgniarki lub położnej oraz datę i miejsce jej urodzenia,
- 4) numer, miejsce i datę wydania dyplomu lub dokumentu stwierdzającego posiadanie określonych kwalifikacji zawodowych,
- 5) podstawę prawną zaświadczenia,
- 6) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
- 7) podpis przewodniczącego okręgowej rady oraz
- 8) pieczęć urzędową.

§ 6. 1. Okręgowa rada dokonuje w zaświadczeniu wpisów uzupełniających oraz adnotacji urzędowych dotyczących wykonywania zawodu.

2. Wpisy uzupełniające w zaświadczeniu dotyczą:

- 1) przeniesienia się pielęgniarki lub położnej na obszar działania innej okręgowej izby pielęgniarek i położnych,
- 2) zmiany nazwiska.

3. Adnotacje urzędowe w zaświadczeniu dotyczą:

- 1) wydania duplikatu zaświadczenia,
- 2) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu,
- 3) zaprzestania wykonywania zawodu na czas nie określony.

§ 7. 1. Pielęgniarka i położna jest obowiązana bezwzględnie zawiadomić okręgową radę o:

- 1) przeniesieniu się na obszar innego województwa lub innej okręgowej izby pielęgniarek i położnych,
- 2) zmianie adresu zamieszkania,
- 3) zmianie zakładu pracy lub innego miejsca wykonywania zawodu.

2. W przypadku przeniesienia się pielęgniarki lub położnej na obszar działania innej okręgowej izby pielęgniarek i położnych, okręgowa rada tej izby:

- 1) dokonuje odpowiedniego wpisu uzupełniającego w zaświadczeniu o prawie wykonywania zawodu,
- 2) zawiadamia o dokonaniu tego wpisu okręgową radę, na której obszarze uprzednio pielęgniarka lub położna wykonywała zawód.

§ 8. 1. W razie utraty zaświadczenia, należy bezzwłocznie zawiadomić o tym okręgową radę, która wydała zaświadczenie. Rada ta, po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania, wydaje duplikat utraconego zaświadczenia.

2. O wydaniu duplikatu zaświadczenia okręgowa rada zawiadamia wszystkie okręgowe izby pielęgniarskie.

§ 9. Pielęgniarka lub położna, która zrzekła się prawa wykonywania zawodu lub zaprzestała wykonywania zawodu na czas nie określony, składa na piśmie oświadczenie okręgowej radzie.

§ 10. Pielęgniarka lub położna pozbawiona prawa wykonywania zawodu lub ukarana zawieszeniem prawa wykonywania zawodu jest obowiązana niezwłocznie zwrócić zaświadczenie okręgowej radzie.

§ 11. 1. Okręgowa rada prowadzi rejestr pielęgniarek i rejestr położnych.

2. W rejestrach wpisuje się następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz datę urodzenia,
- 2) rodzaj i numer zaświadczenia, treść wpisów uzupełniających oraz adnotacji urzędowych dokonanych w zaświadczeniu,
- 3) numer rejestracyjny zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu, ustalony na podstawie dotychczasowych przepisów, bądź numer rejestracyjny zaświadczenia wydanego przez okręgową radę,
- 4) posiadane specjalizacje, stopnie i tytuły naukowe,
- 5) stosunek do służby wojskowej,
- 6) adres zamieszkania,
- 7) zakład pracy lub inne miejsce wykonywania zawodu,
- 8) oznaczenie województwa, na którego obszarze pielęgniarka wykonuje zawód,
- 9) inne adnotacje związane z wykonywaniem zawodu.

3. W przypadku gdy obszar działania okręgowej izby pielęgniarek i położnych obejmuje dwa lub więcej województw, rejestry prowadzi się oddzielnie dla każdego województwa.

4. Załącznikiem do rejestrów jest spis w porządku alfabetycznym pielęgniarek oraz położnych figurujących w danym rejestrze, z podaniem pozycji (numeru rejestru) w rejestrze oraz adresu zamieszkania.

§ 12. Na żądanie wojewody oraz organów wskazanych przez Ministra Obrony Narodowej okręgowa rada, nie częściej niż raz w roku, przekazuje kopie załączników do rejestrów oraz w razie uzasadnionej potrzeby udostępnia tym organom dane wpisane do rejestru.

§ 13. Urzędy wojewódzkie przekazują właściwym okręgowym radom w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia dotychczasową dokumentację rejestracyjną pielęgniarek i położnych wykonujących zawód na obszarze danego województwa.

§ 14. W stosunku do pielęgniarek i położnych tracą moc przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 marca 1979 r. w sprawie rejestracji niektórych pracowników medycznych (Dz. U. Nr 6, poz. 29, z 1983 r. Nr 58, poz. 265 i z 1990 r. Nr 32, poz. 194).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: p. o. *M. Miśkiewicz*

249

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 10 czerwca 1992 r.

w sprawie wykładni art. 80 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka (sprawozdawca), W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 1992 r. w trybie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku Prezesa Rady Ministrów o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 80 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) przez ustalenie znaczenia sformułowania przepisu, iż pracownicy państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” stają się z mocy prawa pracownikami Poczty Polskiej oraz Telekomunikacji Polskiej S.A. „z zachowaniem dotychczasowych stosunków pracy i wynikających z nich praw i obowiązków”

ustalił:

Przepis art. 80 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności

(Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451), stanowiąc o przejściu z mocy prawa pracowników jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do jednostek „Poczty Polskiej” i „Telekomunikacji Polskiej — Spółka Akcyjna”, oznacza, iż pracownicy ci kontynuują po dacie przejścia, tj. po dniu 31 grudnia 1991 r., do jednostek „Poczty Polskiej” i „Telekomunikacji Polskiej — Spółka Akcyjna” dotychczasowe stosunki pracy i zachowują wynikające z tych stosunków prawa i obowiązki.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska*

250

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 24 czerwca 1992 r.

w sprawie wykładni art. 61 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

Przewodniczący: *M. Tyczka* — Prezes Trybunału Konstytucyjnego

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: *C. Bakalarski, T. Dybowski (sprawozdawca), K. Działocha, H. Groszyk, W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski*

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 1992 r. w trybie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 61 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154 i z 1991 r. Nr 107, poz. 459), w szczególności wyjaśnienia budzącego wątpliwości w praktyce zagadnienia prawnego sprowadzającego się do pytania: czy pod dyspozycję powołanego przepisu — z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ust. 1 pkt 1 — podpadają także nieruchomości skonfiskowane przez rządy zaborcze, a po odzyskaniu niepodległości w roku 1918 przejęte przez Państwo Polskie, których zwrot wymagał wydania w każdym wypadku szczególnego aktu normatywnego,

ustalił:

Przepisy art. 61 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154 i z 1991 r. Nr 107, poz. 459)

dotyczą przywrócenia Kościołowi Katolickiemu własności nieruchomości lub ich części przejętych przez Państwo w Polsce Ludowej, z wyjątkiem:

— art. 61 ust. 1 pkt 1, który dotyczy m. in. kościołów i kaplic pounickich, o których mówi art. VI Układu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską z dnia 20 czerwca 1938 r. w sprawie ziem, kościołów i kaplic pounickich, których Kościół Katolicki pozbawiony został przez Rosję (Dz. U. z 1939 r. Nr 35, poz. 222), jeżeli kościoły i kaplice nie zostały dotychczas zwrócone Kościołowi Katolickiemu, a nie pozostają we władaniu innych kościołów i związków wyznaniowych ani inne kościoły i związki wyznaniowe nie nabyły do nich prawa własności (art. 61 ust. 1 pkt 1 końcowa część zdania i art. 61 ust. 4 pkt 3),

— art. 61 ust. 2 pkt 1 w zakresie dotyczącym własności nieruchomości lub ich części, w których sprawowany był przez Kościół Katolicki kult religijny lub prowadzona była działalność kościelnych osób prawnych Kościoła Katolickiego w zakresie, o którym jest mowa w art. 20 i 39 ustawy, a których Kościół Katolicki pozbawiony został przez zaborców, jeżeli obiekty te nie przestały istnieć i nie podpadają pod art. 60 ust. 3 ustawy ani pod art. 65 ustawy.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.